

[Abel.]

tueringen af det. Til gengæld kan vi tilslutte os det ændringsforslag, der er kommet fra den socialdemokratiske gruppe til fru Inge Kroghs forslag. Det indebærer jo netop, at man sikrer, at afviklingen skulle være afsluttet pr. 1. april næste år, og det er det, vi ønsker, samtidig med at det skal være en rolig afslutning.

Må jeg samtidig sige, at der er udtrykt ønske om fra denne talerstol, at mødet bliver yderligere udsat. Man plejer at respektere i folketinget, når et parti ønsker noget sådant, og det ønsker vi da også at gøre fra centrum-demokraternes side, men jeg finder det meget beklageligt, at man ønsker at fortsætte denne debat, i tråd med, som jeg sagde i begyndelsen, at jeg ikke synes, at denne sag har en sådan størrelse, at det skulle være nødvendigt. Jeg beklager, men vi tilslutter os altså det socialdemokratiske dagsordensforslag, og vi håber, at fremskridtspartiet vil udtrykke ønske om, at vi kan blive færdige med debatten på nuværende tidspunkt.

Wilhjelm (VS):

Jeg synes, dette bekræfter, hvad jeg var inde på tidligere i dag, at ganske vist har fremskridtspartiet overspillet rollen ved det forslag, som selv venstre ikke kunne støtte, fordi det simpelt hen ville være ulovligt, men det har alligevel sin virkning. Det har gjort, at andre kommer i kølvandet og med forslag, der i sig selv er dybt sorte, kommer til at figurere, som om de kun var grå.

Jeg synes, det specielt er interessevækkende med regeringens og socialdemokratiets initiativ i denne situation, hvordan man søger at kaste en luns ud til ulvene, ligesom man har gjort på en masse andre områder, og hvordan det også i denne sag viser sig, at selv ikke dette gør ulvene mindre grådige, og at de konservative nu end ikke vil æde den luns, som består i, at regeringen tilbyder, i virkeligheden i strid med det, som socialdemokratiet selv har sagt, at afvikle Christiania inden den 1. april 1976. For hvordan er det i grunden med det socialdemokratiske dagsordensforslag om at afslutte afviklingen senest den 1. april 1976? Jeg mener, at der kan indvendes præcis de samme ting mod det dagsordensforslag, som hr. Tastesen indvendte imod kristeligt folke-

partis dagsordensforslag, nemlig at dette er i strid med de løfter, man har givet christianitterne om, at de havde brugsretten indtil 1. april. Når man skal have fuldt afviklet senest den 1. april 1976, så må man nødvendigvis påbegynde denne afvikling i den periode, hvor man ellers havde tilsagt christianitterne brugsretten. Vi vil altså vende os imod såvel dagsordensforslaget fra fremskridtspartiet som dagsordensforslaget fra kristeligt folkeparti som dagsordensforslaget fra socialdemokratiet.

Det er jo vanskeligt at vende sig imod forslaget fra SF. Dette med at folketinget og regeringen skal holde sine løfter osv., det er jo det her med at ønske godt vejr osv., så det stemmer vi for, vel vidende at det er et slag i luften. Men jeg vil godt sige, at for vores vedkommende er det ikke kun et spørgsmål om, at disse løfter er afgivet, og at de selvfølgelig skal holdes. For vores vedkommende er det også sagen, at vi ikke ville kunne stemme for noget dagsordensforslag, der kræver nedlæggelse eller afvikling af Christiania uden — og det er jo vilkårene i dag — noget som helst tilsagn eller retningslinjer for, hvad der skal ske med området, og hvad der skal ske med de mennesker og med de sociale problemer, som folketinget og Københavns kommune rent faktisk har kostet derud i det område. Der foreligger intet om det. At vi så kan henholde os til nogle formalia, som jeg også gjorde i første runde, og som hr. Kurt Brauer gjorde nu her igen, at der faktisk er givet nogle tilsagn, at der faktisk er lavet en aftale, at det faktisk er forudsat, at der var udskrevet en idékonkurrence om områdets benyttelse, og at brugsretten hos christianitterne befandt sig dér, indtil dette var afklaret, og at denne idékonkurrence endnu ikke to år efter er udskrevet og ikke har nogen som helst udsigt til at blive udskrevet, er en anden sag. Men for os er det centrale ikke, om de dér løfter i virkeligheden er afgivet eller ej. Det centrale er: vi kan ikke stemme for noget forslag, der går ind for afvikling af det, der ligger derude, så længe der ikke er noget som helst om, hvad man vil gøre ved området, og hvad man vil gøre ved de mennesker, og hvad man vil gøre ved de sociale problemer, som er koncentreret derude.

Endelig vil jeg om fru Hanne Reintofts forslag sige, at det, der gør mig lidt betænke-